

туку що былъ дошълъ отъ Цариградъ, ся изгубилъ безъ да знае нѣкой, дѣ и какъ, а колко-то останжли живи, наложилъ имъ ся на вратове-ты тяжкый на робство-то яремъ. Монголи-ти на своѣ-тѣ вѣротърпимость, макаръ и да оставили най-напрѣдъ народа, да си е свободенъ на вѣрж-тѣ; нѣ много пѣти го карали пакъ, да съвършява по нѣкогажъ и обряды-ты на языческж-тѣ имъ религіѣ, прѣдаващѣ на смърть сичкы оныя, кои-то нерачали и строго исповѣдали свое-то Христианство. Такви страдалци были Черниговскый князь Михаилъ, бояринъ-тѣ му Тодоръ и Рязанскый князь Романъ. Въ XIV-ый вѣкъ пѣжъ, кога-то Монголи-ти ся помюсюлманили, черкова-та ся изложила въ още по-голѣмж опасность прѣдъ тѣхъ. Само съпротивленіе-то, кое-то до отчаяваніе посрѣщали отъ Русы-ты въ Тверь, както и породени-ти раздори въ самж-тѣ имъ ордѣ, могли да задържатъ Ханове-ти имъ, да не наложатъ исламисма си на Россіѣ.

Тя слѣдъ нашѣвствіе-то на Батія десять години почти стояла безъ митрополитъ, *) и едва тогава былъ избранъ Кирилъ II-ый (1250—1280 г.), кой-то си прѣкаралъ сичко-то врѣмя въ тридесять годишно-то правленіе на черковж-тѣ, да пѣтува по запустѣлы-ты градища, и да имъ въздига навредъ черковы. Бато поприглѣдалъ епархіи-ты, что да види? — животь-тѣ на клера и народа былъ прѣиспѣлненъ съ безпорядъци. Духовни-ти санове ся давали на лица безъ никакво достоинство; противухристианскы-ти обычаи върлували, и нѣмало кой да ги поправи; пастыри-ти си глѣдали кефа, и не ся смысляли да си наглѣдаютъ паство-то; правила-та за благочиніе-то на черковж-тѣ не были разбираны отъ мнозина, спроти языка на кой-то были написаны и защо-то нѣмало, кой да имъ ги растѣлкува.

Заради това донесълъ той отъ Българіѣ единъ пѣленъ списъкъ на сичкы-ты правила заедно съ тѣлкованіе-то имъ, и свыкалъ въ Владимиръ Съборъ, за да ся земжъ приличны-ты мѣрки за искореняваніе-то на сичкы-ты безпорядъци, кои-то съглѣдалъ.

Києвъ и другы-ти градища около него ся разорили, и татарскы-ты стражи ся простиралы чакъ до него, прѣнѣждаващѣ останжлы-ты още тамъ жители, да бѣгаты, кой дѣто може и ше; само на Сѣверъ при великыя князь ся поопазилы черковы-ты, кои-то чясто усѣщали нуждѣ отъ митрополита, та заради това Св. Ки-

*) Прѣди нашѣвствіе-то на Монголы-ты (1238 г.) туку щомъ дошълъ изъ Гърко митрополитъ Іосифъ; а какво е станжло съ него, при всеобщѣ-то бѣдствіе, нищо ся не говори отъ лѣтописы-ты.